

vis er tilfældet med genudstedelse af kørekort, sygesikringskort og pas.

I 2002 blev der udstedt ca. 3.300 erstatningsopholdskort, i 2003 var tallet ca. 3.330 og i 2004 var tallet ca. 3.465. I første halvår i 2005 er der udstedt ca. 1.755 erstatningsopholdskort. Kortene er udstedt som følge af tyveri, brand eller bortkomst samt salg, udlån eller ødelæggelse af det oprindelige opholdskort.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i udlændingeloven, hvorefter ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte regler om betaling for genudstedelse af opholdskort.

Forslaget har et adfældsregulerende og præventivt formål således, at der i færre sager er behov for at udstede erstatningsopholdskort.

Det skønnes, at omkostningerne til udstedelse af erstatningsopholdskort er 195 kr. pr. kort, eller 0,7 mio. kr. årligt, som vil blive overført til puljen til skattenedsættelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 41.

10. Gennemførelse af forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)

Kommissionen fremsatte den 26. maj 2004 forslag til Rådets forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser (KOM(2204) 391 endelig). Forslaget blev på en række punkter justeret, og den 22. juni 2005 vedtog Europa-Parlamentet LIBE-Udvalgets beretning vedrørende forordningen om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks).

Forordningsforslaget forenkler, justerer og samler allerede gældende fællesskabsret om kontrol ved de ydre grænser, fjernelse af personkontrol ved de indre grænser og adgangen til i særlige situationer at genindføre personkontrol.

Forordningsforslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF), afsnit IV, artikel 62, nr. 1, og artikel 62, nr. 2, litra a. Efter artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. dog protokollens artikel 4 om visse foranstaltninger vedrørende visum. Ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til afsnit IV, er bindende for eller finder anvendelse i Danmark, jf. protokollens artikel 2. Forordningen er således om-

fattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender.

Hverken Det Forenede Kongerige (Storbritannien) eller Irland deltager i forordningen, jf. herved artikel 1 i Protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, som er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Med hensyn til Norge og Island udgør forordningen en udbygning af Schengenreglerne som omhandlet i Rådets afgørelse af 17. maj 1999 om indgåelse af en aftale med Island og Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen i Schengenreglerne (Schengenassocieringsaftalen).

Det fremgår af forordningsforslagets præambel, at der er tale om et forordningsforslag til udbygning af Schengenreglerne. I det omfang Rådet træffer afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i Protokollen om Integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige, hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende arbejdsområder.

Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre forordningen, overvejer Schengenlandene, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, jf. Protokollens artikel 5, stk. 2.

Der er blandt medlemsstaterne enighed om behovet for at samle reglerne om personers passage af de fælles grænser, der i øjeblikket er fastsat i Schengenkonventionen, i Den Fælles Håndbog om grænsekontrol samt i forskellige regler vedtaget af Rådet, i ét retligt instrument. Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at Danmark gennemfører forordningen i sin lovgivning.

Forordningen indebærer, at Schengenkonventionens artikel 2-8 om passage af de indre og de ydre grænser ophæves og erstattes af bestemmelser, der hovedsagelig gengiver indholdet af artikel 2-8. Gennemførelse af forordningen i dansk lovgivning vil således betyde, at udlændingelovens henvisninger til artikel 2-8 i Schengenkonventionen skal konsekvensændres.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 18, 26, 27, 28, 30 og 49.